

15.2.2011

B7-0120/2011 }
B7-0122/2011 }
B7-0123/2011 }
B7-0124/2011 }
B7-0126/2011 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez grupy polityczne:

PPE (B7-0120/2011)
ECR (B7-0122/2011)
Verts/ALE (B7-0123/2011)
S&D (B7-0124/2011)
ALDE (B7-0126/2011)

w sprawie sytuacji w Egipcie

Ioannis Kasoulides, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Monica Luisa Macovei, Tokia Saïfi, Mario Mauro, Simon Busuttil, Vito Bonsignore, Gunnar Hökmark, Michael Gahler, Alf Svensson, Elena Băsescu, Inese Vaidere, Filip Kaczmarek, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Hans-Gert Pöttering, Gabriele Albertini

w imieniu grupy politycznej PPE

Adrian Severin, Hannes Swoboda, Kristian Vigenin, Kader Arif, Pino Arlacchi, Rosario Crocetta, Saïd El Khadraoui, Ana Gomes, Richard Howitt, Maria Eleni Koppa, Wolfgang Kreissl-Dörfler, María Muñiz De Urquiza, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Vincent Peillon, Carmen Romero López, Boris Zala, Harlem Désir

w imieniu grupy politycznej S&D

Marielle De Sarnez, Marietje Schaake, Luigi de Magistris, Kristiina Ojuland, Louis Michel, Graham Watson, Ramon Tremosa i Balcells, Edward

RC\857630PL.doc

PE459.652v01-00 }
PE459.654v01-00 }
PE459.655v01-00 }
PE459.656v01-00 }
PE459.658v01-00 } RC1

McMillan-Scott, Niccolò Rinaldi, Jelko Kacin, Alexandra Thein, Norica Nicolai, Annemie Neyts-Uyttebroeck

w imieniu grupy politycznej ALDE

Hélène Flautre, Franziska Katharina Brantner, Ulrike Lunacek, Frieda Brepoels, Raül Romeva i Rueda, Judith Sargentini, Indrek Tarand, Margrete Auken, Malika Benarab-Attou, Bart Staes, Barbara Lochbihler, Emilie Turunen, Catherine Grèze, Jan Philipp Albrecht, François Alfonsi, Karima Delli, Pascal Canfin, Michail Tremopoulos, Keith Taylor, Isabelle Durant, Heidi Hautala, Eva Joly, Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit

w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Peter van Dalen, Adam Bielan, Michał Tomasz Kamiński, Tomasz Piotr Poręba

w imieniu grupy politycznej ECR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Egipcie

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., który Egipt ratyfikował w 1982 r.,
- uwzględniając oświadczenie Rady Europejskiej w sprawie Egiptu i całego regionu z dnia 4 lutego 2011 r.,
- uwzględniając wnioski Rady w sprawie Egiptu z dnia 31 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy, przewodniczącego Komisji Europejskiej José Manuela Barroso i wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 11 lutego 2011 r. na temat ostatnich wydarzeń w Egipcie,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka z dnia 11 lutego 2011 r. w sprawie rezygnacji prezydenta Hosniego Mubaraka,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy w sprawie sytuacji w Egipcie wydane w dniu 29 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel UE/ wiceprzewodniczącej Komisji Catherine Ashton w sprawie Egiptu z dni 4 lutego, 3 lutego, 28 stycznia oraz 27 stycznia 2011 r. oraz w sprawie wyborów do Zgromadzenia Ludowego Egiptu z dnia 6 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając piąte oświadczenie Rady Najwyższej Sił Zbrojnych Egiptu z dnia 13 lutego 2011 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Podsumowanie europejskiej polityki sąsiedztwa w 2009 r. – sprawozdanie w sprawie Egiptu” (COM(2010) 207 – SEC(2010)517),,
- uwzględniając podjętą w kwietniu 2009 r., a zaproponowaną przez Egipt w 2008 r., wspólną decyzję Egiptu i UE o współpracy na rzecz poprawy wzajemnych stosunków,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską a Egiptem z 2004 r. i plan działania uzgodniony w 2007 r.,
- uwzględniając rozwój europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) od 2004 r., a w szczególności sprawozdania z postępów w jej wdrażaniu przedstawiane przez Komisję,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z 2004 r. ze zmianami

z 2008 r.,

– uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że niedawne demonstracje w kilku krajach arabskich w Północnej Afryce i na Bliskim Wschodzie są wezwaniem do reform politycznych, ekonomicznych i społecznych a także wyrazem silnego zapotrzebowania ze strony społeczeństwa na wolność, prawdziwą demokrację i lepsze warunki życia obywateli,
- B. mając na uwadze, że prezydent Hosni Mubarak ustąpił w dniu 11 lutego 2011 r.; mając na uwadze, że jego uprawnienia przekazano Radzie Najwyższej Sił Zbrojnych; mając na uwadze, że Rada Najwyższa zaapelowała do rządu powołanego niedawno przez prezydenta Mubaraka, aby kontynuował prace do czasu utworzenia nowego rządu, zobowiązała się do przekazania władzy wybranemu rządowi cywilnemu i podjęła ważne decyzje, które ogłosiła w swoim piątym oświadczeniu z dnia 13 lutego 2011 r.,
- C. mając na uwadze, że odpowiedź na zapotrzebowanie Egipcjan na wolność, prawdziwą demokrację i sprawiedliwość społeczną wymaga natychmiastowego, poważnego i otwartego dialogu z udziałem wszystkich sił politycznych i społecznych przestrzegających demokracji, stojących na straży praworządności oraz przestrzegających praw człowieka i podstawowych wolności, który to dialog powinien doprowadzić do rzeczywistych i gruntownych reform,
- D. mając na uwadze, że uczestnicy pokojowych protestów przeciwko reżimowi egipskiemu spotkali się z brutalnymi represjami ze strony policji używającej gazu łzawiącego, amatek wodnych, gumowych kul i ostrej amunicji oraz z atakami uzbrojonych napastników i bojówek prorządowych, co spowodowało śmierć setek osób; mając na uwadze fakt, że aresztowano i zatrzymano setki osób, w tym obrońców praw człowieka, dziennikarzy i prawników,
- E. mając na uwadze, że rząd egipski podjął bezprecedensową decyzję o zablokowaniu dostępu do Internetu, by uciszyć demonstrantów i ograniczyć wolność wypowiedzi przynależną społeczeństwu egipskiemu; mając na uwadze, że policja wojskowa zamknęła ośrodki medialne i prawne, takie jak Al-Dżazira i Hiszam Mubarak Law Centre,
- F. mając na uwadze, że promowanie poszanowania demokracji, praw człowieka i swobód obywatelskich należy do podstawowych zasad i celów UE oraz stanowi podstawę rozwoju obszaru euro-śroziemnomorskiego; mając na uwadze, że partnerstwo euro-śroziemnomorskie skupiało się głównie na reformach gospodarczych, a nie było w stanie spowodować niezbędnych reform politycznych i instytucjonalnych; mając na uwadze, że Unia dla Śroziemnomorza, której założeniem było wzmocnienie polityki UE w regionie, okazała się nieskuteczna w konfrontacji z rosnącą nieufnością i podstawowymi potrzebami obywateli zainteresowanych państw,
- G. mając na uwadze, że w stosunkach Unii Europejskiej i państw członkowskich UE z jej południowymi sąsiadami w ostatnich latach dążenie do stabilizacji często przysłańało wartości demokratyczne, sprawiedliwość społeczną i prawa człowieka; mając na uwadze, że zawarte w układach o stowarzyszeniu klauzule dotyczące praw człowieka powinny być

RC\857630PL.doc

PE459.652v01-00 }
PE459.654v01-00 }
PE459.655v01-00 }
PE459.656v01-00 }
PE459.658v01-00 } RC1

systematycznie uzupełniane mechanizmem umożliwiającym ich wdrażanie; uwzględniając w tym kontekście trwający i niezbędny przegląd polityki sąsiedztwa,

- H. mając na uwadze, że Parlament Europejski wielokrotnie wzywał do zniesienia stanu wyjątkowego, który obowiązuje od 1981 r., do wzmocnienia demokracji oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Egipcie,
- I. mając na uwadze, że Egipt jest jednym z kluczowych partnerów UE na Bliskim Wschodzie; mając na uwadze, że UE powinna przyczynić się do powstania demokratycznego, zamożnego i stabilnego Egiptu poprzez zachęcanie do odnowy kraju i wspieranie jej,
- J. mając na uwadze, że Egipt wspiera w sposób czynny i istotny proces pokojowy na Bliskim Wschodzie i proces pojednania między ugrupowaniami palestyńskimi; mając na uwadze, że Najwyższa Rada Sił Zbrojnych potwierdziła zaangażowanie Egiptu na rzecz wdrażania wszystkich podpisanych przez ten kraj traktatów i konwencji międzynarodowych,
  - 1. solidaryzuje się z narodem egipskim, docenia jego odwagę i determinację, zwłaszcza młodego pokolenia, i zdecydowanie popiera jego zasadne aspiracje demokratyczne;
  - 2. stanowczo potępia przemoc i niewspółmierną siłę użytą wobec protestujących oraz głęboko ubolewa, że wiele osób poniosło śmierć lub doznało obrażeń; składa kondolencje rodzinom ofiar; wzywa do niezależnego dochodzenia w sprawie wydarzeń, które doprowadziły do śmierci, obrażeń i aresztowań, oraz do postawienia odpowiedzialnych przed wymiarem sprawiedliwości;
  - 3. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich pokojowych demonstrantów, więźniów sumienia, egipskich i międzynarodowych obrońców praw człowieka, dziennikarzy i prawników; w związku z tym apeluje do władz egipskich o natychmiastowe ujawnienie miejsca pobytu osób przetrzymywanych i o zapewnienie im ochrony przed wszelkimi formami tortur lub innego rodzaju złym traktowaniem;
  - 4. uważa, że ustąpienie prezydenta Mubaraka otworzyło nowy etap politycznych przemian w Egipcie; wzywa do niezwłocznego podjęcia szczerego i otwartego narodowego dialogu politycznego z udziałem wszystkich przedstawicieli życia politycznego i społeczeństwa obywatelskiego w celu umożliwienia zniesienia stanu wyjątkowego, nowelizacji konstytucji i ordynacji wyborczej, przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów, utworzenia wybranego demokratycznie rządu cywilnego i prawdziwej demokracji w Egipcie;
  - 5. apeluje do sił zbrojnych Egiptu o konstruktywne działanie na rzecz zapobiegania dalszej przemocy i usprawnienia przebiegu procesu politycznego; zwraca uwagę na decyzje Rady Najwyższej Sił Zbrojnych o zawieszeniu konstytucji, rozwiązaniu parlamentu, ustanowieniu komitetu, w którego skład muszą wejść niezależni członkowie, o nowelizacji przepisów konstytucji, przeprowadzeniu powszechnego referendum w sprawie tych zmian oraz organizacji wyborów parlamentarnych i prezydenckich; ponawia swój apel o przeprowadzenie procesu demokratycznego, w który powinni zostać zaangażowani wszyscy przedstawiciele życia politycznego i społeczeństwa obywatelskiego, w celu osiągnięcia ogólnonarodowego porozumienia;

6. podkreśla znaczenie bezzwłocznego przywrócenia funkcjonowania wszystkich sieci komunikacji, w tym Internetu, oraz pełnego przestrzegania w Egipcie swobody przepływu informacji, wolności słowa i zrzeszania się;
7. wyraża zdecydowane poparcie dla reform zmierzających do demokracji, praworządności i sprawiedliwości społecznej w Egipcie; ponawia apel o zniesienie stanu wyjątkowego; podkreśla ponownie znaczenie dobrego sprawowania władzy, zwalczania korupcji oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Egipcie, ze szczególnym uwzględnieniem wolności sumienia, wyznania i myśli, wolności wypowiedzi, prasy i mediów, wolności zrzeszania się, praw kobiet i równouprawnienia, ochrony mniejszości i zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną;
8. podkreśla wagę znacznego przyspieszenia reform gospodarczych i społecznych w Egipcie, gdyż wolność, rozwój gospodarczy i wyższy standard życia są niezbędnymi warunkami stabilności politycznej i społecznej kraju;
9. wzywa UE i państwa członkowskie do czynnego wspierania szybkiego wprowadzenia w Egipcie pokoju, pluralizmu i sprawiedliwości; w szerszym kontekście podziela pogląd Rady Europejskiej, że UE powinna udzielić pełnego wsparcia procesom przemian w regionie zmierzających w kierunku demokratycznych rządów, pluralizmu, poprawy warunków niezbędnych do osiągnięcia dobrobytu gospodarczego, integracji społecznej oraz większej stabilności regionu;
10. wzywa UE, państwa członkowskie, partie i fundacje polityczne, aby pomogły opozycji demokratycznej i organizacjom społeczeństwa obywatelskiego w lepszej samoorganizacji, tak by mogły w pełni uczestniczyć w przejściu ku demokracji; wzywa władze egipskie do dopilnowania, by wspólnoty chrześcijan koptyjskich nie padły ofiarą bieżących wydarzeń oraz by wszystkie wspólnoty religijne mogły żyć w pokoju i swobodnie wyrażać swoją wiarę w całym kraju;
11. zwraca się do wysokiej przedstawiciel o wsparcie ustanowienia grupy zadaniowej, obejmującej Parlament Europejski, która może udzielić niezbędnego wsparcia procesowi przemian demokratycznych, o które to wsparcie wystąpiły podmioty działające na rzecz przemian demokratycznych, w szczególności w odniesieniu do wolnych i demokratycznych wyborów oraz budowania instytucji, w tym niezależnego wymiaru sprawiedliwości; wzywa wysoką przedstawiciel do wsparcia przemian demokratycznych również poprzez wysłanie misji obserwacji wyborów na nadchodzące wybory;
12. z zadowoleniem przyjmuje decyzję wykonawczą Rady 2011/79/WPZiB oraz jej rozporządzenie (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. pozwalające zamrozić aktywa znajdujące się w posiadaniu lub pod kontrolą osób podejrzewanych o sprzeniewierzenie środków z budżetu państwa w Tunezji oraz osób z nimi powiązanych¹ i wzywa Radę do zastosowania takich samych środków wobec wszystkich podejrzewanych o to osób w Egipcie;

---

¹ Dz.U. L 31 z 5.2.2011, s. 40 i 1.

13. podkreśla, że wydarzenia w Egipcie oraz w innych krajach regionu kolejny raz uwidaczniają pilną potrzebę opracowania bardziej ambitnych i skutecznych strategii politycznych oraz instrumentów, a także wzmocnienia ich budżetu w celu zachęcania do reform politycznych, gospodarczych i społecznych w krajach sąsiadujących z UE od południa oraz w celu wspierania tych reform; podkreśla, że trwający strategiczny przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) musi odzwierciedlać obecną sytuację w regionie oraz że należy w nim przedstawić nowe i lepsze sposobami na zaspokojenie potrzeb i aspiracji społeczeństw; wzywa do lepszej koordynacji EPS z innymi strategiami politycznymi Unii wobec tych krajów;
14. ponownie wzywa UE do dokonania przeglądu swojej polityki wspierania demokracji i praw człowieka, tak by stworzyć mechanizm wdrażania klauzuli praw człowieka we wszystkich umowach z krajami trzecimi; stanowczo uważa, że przegląd EPS musi przede wszystkim uwzględniać kryteria odnoszące się do niezawisłości sądownictwa, poszanowania podstawowych wolności, pluralizmu i wolności prasy oraz zwalczania korupcji; podkreśla w związku z tym, że należy radykalnie zmienić bieżące plany działania, tak by uwzględniały one precyzyjnie określone priorytety wraz z zachętami do reform politycznych; wzywa Radę do określenia katalogu kryteriów politycznych, które muszą spełnić kraje objęte EPS, by uzyskać szczególny status;
15. uważa za bardzo istotną rolę, jaką w tym zakresie mogą odegrać instrumenty finansowe UE przeznaczone na działania zewnętrzne w regionie, takie jak Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI), europejski instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR), jak również instrument na rzecz stabilności, i wzywa do wzmocnienia tych instrumentów, tak by można było z nich skutecznie i konsekwentnie korzystać w tych wyjątkowych warunkach; apeluje do wysokiej przedstawiciel o wykorzystanie w pełni wszelkich odnośnych instrumentów finansowych UE przeznaczonych na działania zewnętrzne, w tym EIDHR; podkreśla, że należy zagwarantować demokratyczną kontrolę Parlamentu Europejskiego nad tymi instrumentami finansowymi; podkreśla również znaczenie bezzwłocznego zajęcia się kwestią rosnących cen żywności oraz ogólnie bezpieczeństwem żywnościowym i rozwojem obszarów wiejskich;
16. wzywa Unię dla Śródziemnomorza do pilnego zastanowienia się nad niedawnymi wydarzeniami i podjęcia w związku z nimi działań w celu wystąpienia z propozycjami dotyczącymi jak najszerzego upowszechniania demokracji i praw człowieka w swoich państwach członkowskich należących do UE i w regionie, a także nad ewentualnymi reformami w celu umocnienia własnej roli i zwiększenia skuteczności; wzywa Euro-Śródziemnomorską Fundację im. Anny Lindh do pilnego odegrania czynnej roli w mobilizacji społeczeństwa obywatelskiego w regionie euro-śródziemnomorskim w celu promowania postawy obywatelskiej i uczestnictwa;
17. uznaje zasadniczą rolę Egiptu w świecie arabskim i w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie oraz znaczenie układu pokojowego z Izraelem; wzywa Egipt do kontynuowania aktywnych i konstruktywnych działań na rzecz zaprowadzenia trwałego pokoju na Bliskim Wschodzie, przy szczególnym uwzględnieniu konfliktu izraelsko-palestyńskiego oraz palestyńskiego procesu pojednania, jak również wzywa do utrzymania egipsko-izraelskiego porozumienia pokojowego; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Najwyższej Rady Sił

Zbrojnych, w którym zadeklarowano zaangażowanie Egiptu na rzecz wdrażania wszystkich podpisanych przez ten kraj traktatów i konwencji międzynarodowych;

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, parlamentom i rządów państw członkowskich oraz władzom Egiptu.